

JUHA PORMA, 73, OULU

”Enää en ole hajamielinen”

PELASIN bridgeä ensimmäisen kerran 70-luvulla, mutta silloin vaikea peli pyyhkäisi yli hiusjuuren. Kokeilin uudestaan 90-luvun alussa ja jäin koukkuun.

Bridge on monimutkainen taktiikkapeli, joka kehittää ajattelua ja muistia. Siinä täytyy pitää mielessä valtavasti asioita yhtä aikaa. Pelin tarjousysteemi on kuin palleroporonjätkälä, josta leviää tuhansia uusia oksanhaaroja eli erilaisia vaihtoehtoja.

Kestää myös jonkin aikaa sisäistää, että vaikka pelaan partnerini kanssa samassa pöydässä istuvaa paria vastaan, tulosta verrataan toisissa pöydissä samoilla korteilla pelattuihin tuloksiin.

Ennen bridgeharrastusta minua moitittiin usein hajamieliseksi. Ei moitita enää. Alkuaikoina pelaaminen vaati niin kovaa keskittymistä, että neljän tunnin peli-illan päätyttyä kaikkia lihaksia kivisti kuin urheilusuorituksen jälkeen. Nykyään pelaan neljästi viikossa ja nautin kovasti.

Olen mentorina Oulun kaupungin kirjastossa järjestettävässä bridgen alkeisopetuksessa ja varsinkin yli kuusikymppiset ovat innostuneet pelistä. Pelikaverini on 83-vuotias ja edelleen kovassa iskussa.

